22/01/2021

Αρχιερατικώς τιμήθηκε ο Όσιος Ιωσήφ ο Κρης στη Ζάκυνθο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ζακύνθου

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και πανηγυρικός Εσπερινός τελέστηκαν σήμερα και χθες αντίστοιχα στον Ιερό Ναό του Παντοκράτορος στο Γαϊτάνι Ζακύνθου επί τη μνήμη του εκεί θησαυριζομένου Οσίου Ιωσήφ του Κρητός, που τιμάται σήμερα. Χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζακύνθου κ. Διονύσιος Δ' υπό τις υγειονομικές προϋποθέσεις εκκλησιασμού. Για όλα είχε φροντίσει ο άξιος Εφημέριος π. Κωνσταντίνος Γιαννιτσιώτης.

νυχθημερόν

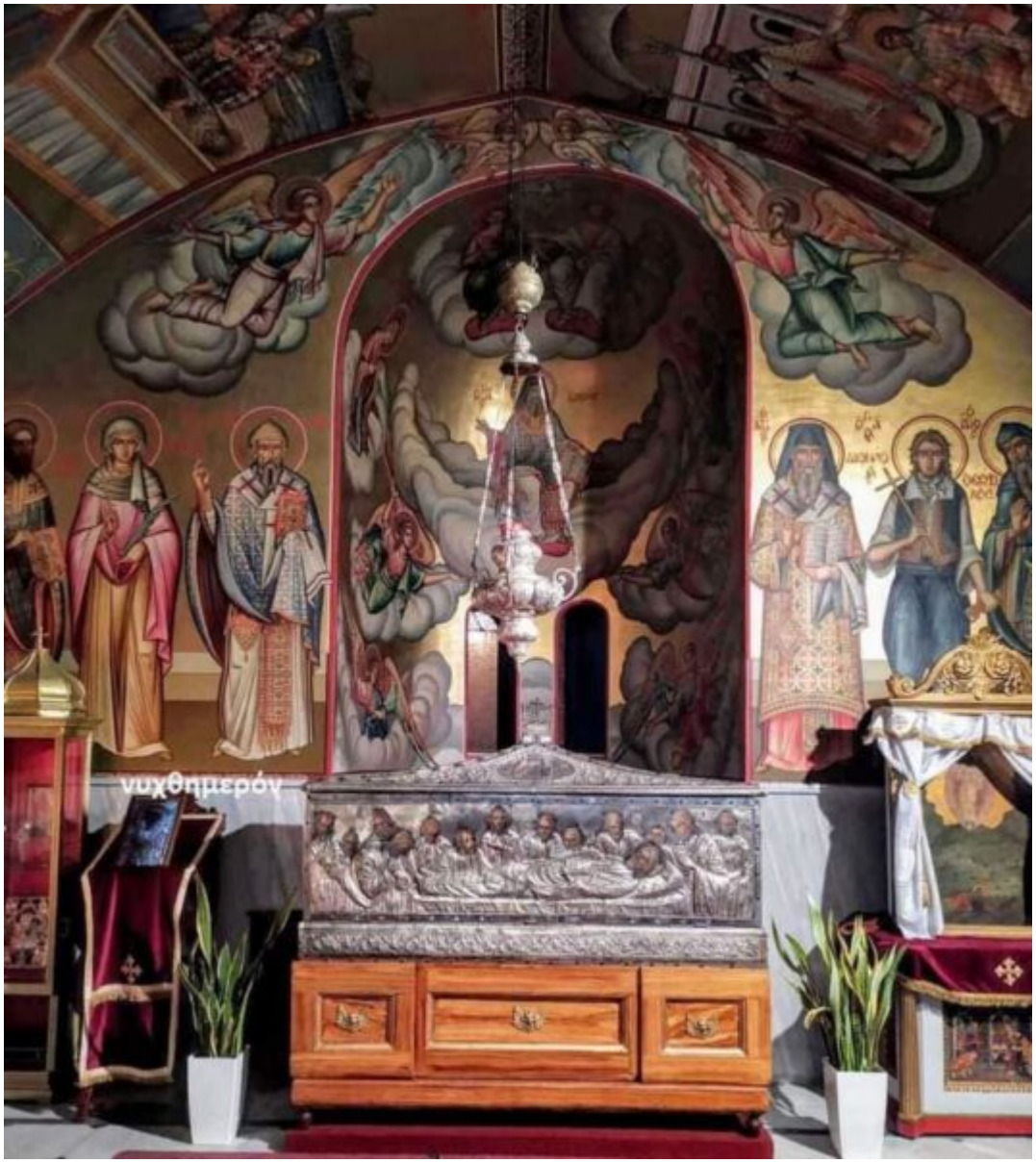
νυχθημερόν

νυχθημερόν

νυχθημερόν

νυχθημερόν

νυχθημερόν

νυχθημερόν

νυχθημερόν

νυχθημερόν

νυχθημερόν

νυχθημερόν

νυχθημερόν

νυχθημερόν

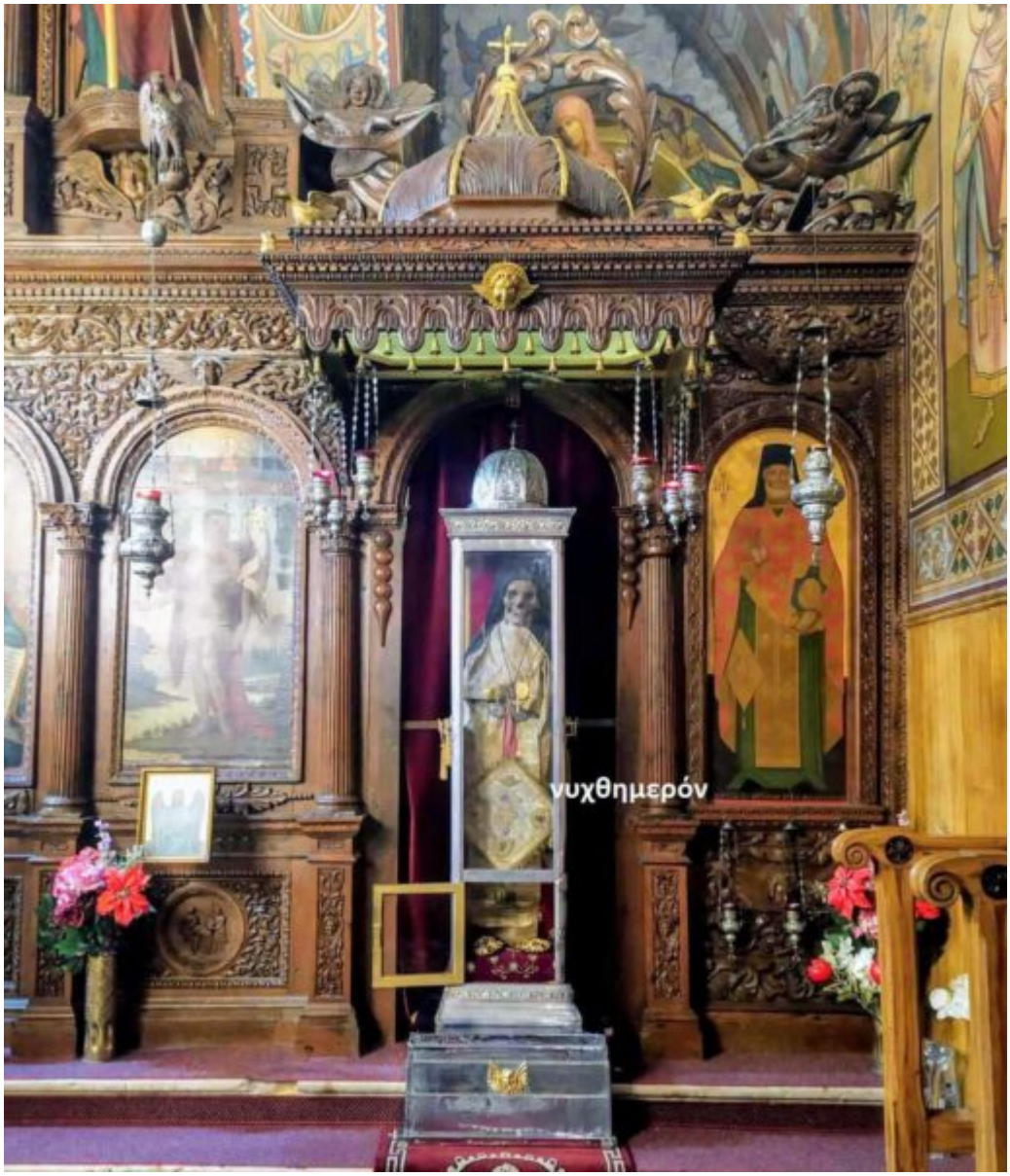

Το λείψανο του Κρητικού Αγίου μετακομίστηκε από τον Κρητικό πρόσφυγα ιερέα Αντώνιο Αρμάκη στη Ζάκυνθο, για να βρει ασφάλεια, εξαιτίας της φοβερής επιδρομής των Τούρκων στη Μεγαλόνησο και της εντέλει τραγικότατης πτώσης του Χάνδακα στους αλλόπιστους εκείνους πολιορκητές και εναποτέθηκε στη Μονή του Αγίου Ιωάννου του Μαντινειού, στα Ξεροβούνια (συνοικισμό του σημερινής κωμόπολης του Γαϊτανίου Ζακύνθου).

Περισσότερα γράφει ο Ζακύνθιος π. Παναγιώτης Καποδίστριας:

Ο όσιος Ιωσήφ ο Σαμάκος γεννήθηκε, περί το 1440, στο ταπεινό χωριό των Κεράμων (σήμερα: Αζωκέραμος), της επαρχίας Σητείας, της μεγαλονήσου Κρήτης.

Επιδεικνύοντας παιδιόθεν θείο ζήλο και ένθεη συμπεριφορά, αν και υπήρξε κληρονόμος μεγάλης πατρικής περιουσίας, απέταξε πάντα τα γήινα και εκάρη Μοναχός στην Ιερά Μονή Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου και Ευαγγελιστή στον Χάνδακα, δηλαδή το σημερινό Ηράκλειο. Χειροτονήθηκε Διάκονος, κατόπιν Πρεσβύτερος και στη συνέχεια χρημάτισε Ηγούμενος της ανωτέρω περιώνυμης Μονής.

Ολόκληρη η ζωή του υπήρξε ασκητική της Αγάπης, δηλαδή ακατάπαυστη και

ανυστερόβουλη προσφορά αφοσίωσης, τόσο στον Θεό, όσο και στον συν-Άνθρωπο, ιδίως τον πάσχοντα και αναξιοπαθούντα, αναδεικνυόμενος έτσι ανά πάσα ημέρα και στιγμή του: δοχείο της Χάριτος του Ουρανού.

Κατά τον Συναξαριστή του, ως Μοναχός "επρόκοπτεν ημέραν με την ημέραν εις τους αγώνας της ασκήσεως, και ανέβαινεν από αρετήν εις αρετήν", αλλά και ως Ιερομόναχος αργότερα υπήρξε υπόδειγμα ποιμαντικής ευαισθησίας, παρηγορία για τους θλιβόμενους, τροφή για τους φτωχούς και πεινασμένους, βακτηρία για τους ανήμπορους, καταφυγή για τους παραμελημένους, ελπίδα για τους απελπισμένους, απάνεμο λιμάνι για τους ψυχικά και υλικά ναυαγισμένους της ευρύτερης περιοχής της διακονίας του.

Σε ηλικία 71 ετών, "οσίως και θεαρέστως πολιτευσάμενος ο Άγιος, (…) και μικρόν νοσήσας, απήλθε προς Κύριον χαίρων και αγαλλόμενος", στις 22 Ιανουαρίου 1511. Ακολούθως ενταφιάστηκε σεβαστικά στο ίδιο το Μοναστήρι του, αποτελώντας και μετέπειτα, για ενάμιση αιώνα, πνευματικό – παρηγορητικό αποκούμπι της περιοχής εκείνης των Κρητών.

Στις 29 Αυγούστου 1669 το Λείψανο του Οσίου μετακομίστηκε από τον Κρητικό πρόσφυγα ιερέα Αντώνιο Αρμάκη στη Ζάκυνθο, για να βρει ασφάλεια, εξαιτίας της φοβερής επιδρομής των Τούρκων στη Μεγαλόνησο και της εντέλει τραγικότατης πτώσης του Χάνδακα στους αλλόπιστους εκείνους πολιορκητές.

Γράφει σχετικά ο ιστορικός Ντίνος Κονόμος (στο βιβλίο του: Κρητικοί στη Ζάκυνθο, Αθήνα 1970, σ. 10): "Αρμάκης Αντώνιος, ιερωμένος Κρητικός, μετεκόμισε στη Ζάκυνθο το Λείψανο του Οσίου Ιωσήφ του Σαμάκου την 29 Αυγούστου 1669, καθώς επίσης διάφορε ωραίες μεταβυζαντινές εικόνες και ιερά σκεύη. Ο παπα-Αντώνιος Αρμάκης κατέθεσε το σκήνωμα του Οσίου στο μοναστήρι των Καλογραιών του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου του Μαντινειού στην τοποθεσία Ξεροβούνια κ' έγινε ο εφημέριος του ναού αυτού ώς το τέλος της ζωής του".

Αξίζει εδώ να τονισθεί ιδιαίτερα τούτο: Οι πρόσφυγες του Χάνδακα -στο πλοιάριο της φυγής τους από την κόλαση της κατακτημένης πατρίδας τους- κατόρθωσαν να περισώσουν, όχι τα διάφορα πολύτιμα της κοσμικής καθημερινότητάς τους, αλλά τα ιερά και τιμαλφή της πίστης τους!

Αρχικώς, λοιπόν, το Λείψανο του ηγιασμένου Πατρός εναποτέθηκε στη Μονή του Αγίου Ιωάννου του Μαντινειού, στα Ξεροβούνια (συνοικισμό του σημερινής κωμόπολης του Γαϊτανίου Ζακύνθου), γενόμενο σημείο προσευχητικής αναφοράς των εντοπίων. Πολύ αργότερα, το 1915, το Λείψανο πωλήθηκε στον Ενοριακό ναό του Παντοκράτορος Γαϊτανίου, όπου έκτοτε φυλάσσεται ως πολύτιμος

πνευματικός θησαυρός μέχρι σήμερα, πηγή δε ουσιαστικής και αποτελεσματικής παραμυθίας στην απαρηγόρητη εποχή και περιοχή μας.

Κάθε χρόνο, στις 22 Ιανουαρίου (ημέρα της κοίμησής του) και εξαιρέτως στις 29 Αυγούστου (ημέρα της Μετακομιδής του), πραγματοποιούνται στον Ναό, όπου θησαυρίζεται, επίσημες Ευχαριστιακές Συνάξεις, για να αποδοθεί τιμή και προσκύνηση προς τον Όσιο του Θεού, του οποίου το χαριτόβρυτο Λείψανο εκτίθεται όρθιο εν μέσω Εκκλησίας! Κατά την αυγουστιάτικη μάλιστα πανήγυρι, γίνεται μεγαλοπρεπής και κατανυκτική λιτάνευση του ιερού τούτου Λειψάνου στους δρόμους του Γαϊτανίου, με τη συμμετοχή του οικείου Μητροπολίτου (και ενίοτε φιλοξενουμένων Αρχιερέων), πολλών Ιερέων και Διακόνων, πλήθους δε ευσεβούς λαού.

Απολυτίκιον.
Ήχος α’. Του λίθου σφραγισθέντος.
Των Κρητών τε τον γόνον και Ζακύνθου το καύχημα, των Πατέρων κλέος και δόξα Ιωσήφ τον αοίδιμον τιμήσωμεν εν ύμνοις οι πιστοί, ού δόξη αρρήτω η Τριάς, ετιμήσατο το σκήνος, διασώσασα άφθορον. Δόξα τω αγιάσαντι αυτόν, δόξα τω στεφανώσαντι, δόξα τω αναδείξαντι φρουρόν, και άμισθον πιστοίς, Ιατρόν τοις κάμνουσι.

Κοντάκιον.
Ήχος δ΄. Επεφάνης σήμερον.
Των πιστών προΐστασαι και απαλλάττεις, από πάσης θλίψεως ταις σαις πρεσβείαις προν Θεόν, ώ Ιωσήφ παναοίδιμε, κλέος και δόξα, Οσίων και καύχημα.

Μεγαλυνάριον.
Χαίροις ο της Κρήτης γόνος λαμπρός, χαίροις Εκκλησίας ο ασύλητος θησαυρός, χαίροις τής Ζακύνθου ο φύλαξ και προστάτης, ώ Ιωσήφ τρισμάκαρ πιστών το καύχημα